

LIANA IS BINNENVAARTSCHIPPER

'Dit wilde ik, de hele dag op het water zijn'



Liana voor het schip van 110 meter,
waarvan ze samen met haar man
de schipper is.

Liana (32) is binnenvaartschipper en vlogger. Ze wil laten zien wat haar werk inhoudt én ze wil afrekenen met vooroordelen. Dat ze 'de vrouw van' is, bijvoorbeeld, en niets van dit werk begrijpt. **"Als ik dan een heel technisch verhaal begin, horen mensen me compleet verbaasd aan."**

Liana: "Mijn eerste stagedag als leerling-matroos vergeet ik nooit meer. Ik was zeventien jaar en eerstejaarsstudent schipper binnenvaart. Met veel moeite had ik telefonisch een leuke stageplek bij een grote rederij kunnen regelen, op een schip dat gevaarlijke brandstoffen vervoerde. Alle andere rederijen hadden mij afgewezen. Zij waren veel te bang dat de sfeer van het mannenteam zou worden verstoord met een vrouw aan boord.

Ik kon niet wachten om te beginnen. Zodra ik me op mijn eerste stagedag meldde, kreeg ik echter allerlei boeken in mijn armen geduwd. Bleek dat de kapitein in de veronderstelling was dat ik de administratie kwam doen. Verbaasd legde ik uit dat ik toch echt als leerling-matroos aan de slag wilde gaan. Met een opgetrokken wenkbrauw bekeek hij me van top tot teen. Ik was duidelijk niet wat hij van een leerling-matroos verwachtte. Hij zei dat ik veel te netjes sprak en wist niet zo goed wat hij met me aan moest. Geduldig wachtte ik af, want ik was niet van plan om me uit het veld te laten slaan. En met succes, want uiteindelijk mocht ik blijven."

Vastberaden

Liana was twaalf toen ze samen met haar broertje bij de waterscouting ging. Een idee van haar moeder, want Liana woonde in het centrum van Rotterdam. "Mijn moeder wilde graag dat we iets van de natuur meekregen in onze opvoeding. We konden wel buitenspelen in de stad, maar dat was toch anders dan echt in de natuur dingen ondernemen. Ik vond het fantastisch bij de waterscouting. Zeilen, kanoën, samenwerken: ik leerde er van alles. Ook maakte ik veel nieuwe vrienden. Een van de jongens uit mijn groep vertelde dat hij later de opleiding schipper binnenvaart ging doen. Ik had geen idee wat dat inhield, maar het klonk wel interessant. Toen we een tijdje daarna ook nog met de waterscouting een week op een schip verbleven en op een echt containerschip mochten kijken, was ik verkocht. Dit was wat ik wilde. De hele dag op het water zijn en werken op een schip." Enthousiast vertelde Liana het thuis aan haar ouders, beiden kunstenaars. "Hoewel mijn moeder het direct te gek vond – zij is heel feministisch en vond het wel stoer, een dochter in de scheepvaart – moest mijn vader even slikken. 'Weet je het zeker?' vroeg hij. 'Wil je niet net als ik een kunstopleiding doen? Je kunt zo goed schilderen.' Vastberaden schudde ik mijn hoofd. Ik zag mijn toekomst als schipper al helemaal voor me. Op school vertelde ik het aan mijn mentor. Ik zat in het examenjaar van de havo, dus ik was blij dat ik mijn keuze over mijn vervolgopleiding had gemaakt. Hij reageerde met dat hij niet zeker wist of de scheepvaart wel een geschikte plek was voor mij 'met mijn gelakte nagels'. Dat zette me aan het denken. Ik was inderdaad een meisje-meisje, ik was veel met persoonlijke verzorging bezig. Ik begon te twifelen en meldde me af voor de opleiding. Maar na een aantal maanden draaide ik alles weer terug. Die leraar kon me wat, ik zou laten zien dat de scheepvaart wél wat was voor mij."

Dat Liana tegen veel vooroordelen moest opboksen, merkte ze nog meer tijdens haar eerste stage. Zo werd ze continu getest door de rest van de ploeg omdat haar collega's dachten dat ze het werk niet aankon. "Dan moest ik bijvoorbeeld tot diep in de nacht doorwerken of werd er van mij verwacht dat ik heel zware dingen tilde.



"Weet je het zeker?' vroeg mijn vader, die kunstenaar is"

Ik werd echt behandeld als een volwassen kerel, terwijl ik nog maar zeventien was en uit een heel beschermende familie kwam. Huilend belde ik mijn moeder. Ik zei dat ik met alles wilde stoppen, maar voor mijn moeder was dat geen optie. Als je ergens aan begint, moet je het afmaken ook, vond zij. Niet echt de reactie die ik verwachtte, maar achteraf ben ik haar dankbaar geweest. Doordat ik niet opgaf en gelukkig ook best een grote mond had, heb ik mijn eerste stage goed kunnen afronden."

Niet meer de enige

Daarna volgde nog een stage van zes maanden. Deze keer kwam Liana op een droogladingschip terecht, waarop rollen van staal werden vervoerd. De bemanning bestond uit een man en een vrouw, een stel, en Liana voelde zich meteen een stuk fijner aan boord dan tijdens haar eerste stage. "Dat ik niet meer de enige vrouw was, gaf mij rust. Ik werd serieuzer genomen, waardoor ik ook meer leerde.

Omdat ik het jaar daarna een parttimebaan aangeboden kreeg als stuurman op de waterbus in Rotterdam, begon ik al te werken voordat ik klaar was met mijn opleiding. Ja, ook als vrouw heet je dan stuurman. Gelukkig was het te combineren. Ik had het gevoel dat ik in de praktijk veel meer kon leren dan op school, dus voor mij was het de juiste stap. Daarnaast verhuurde ik mezelf als zelfstandige aflosser bij verschillende rederijen. Een mooie tijd waarin ik me verder ontwikkelde in de scheepvaart."

Wie niet van Liana's werk als schipper opkeek, >

was Alex, die inmiddels haar man is. Ze ontmoette hem in 2018 toen ze voor *Hart voor Nederland* op zijn schip gefilmd werd. "In die tijd vlogde ik af en toe over mijn werk. Alex volgde mij en omdat hij ook schipper was, stuurde ik hem een keer een berichtje of ik op zijn schip gefilmd mocht worden. Alex reageerde meteen enthousiast en wilde me graag ontmoeten. Tijdens onze kennismaking vertelde hij vol passie over de scheepvaart. Hij komt uit een echte schippersfamilie en wilde ook een heleboel dingen over mij weten. Wat mij opviel, was dat Alex mij meteen als volwaardig schipper zag. In tegenstelling tot anderen had hij er helemaal geen problemen mee dat ik een vrouw was. En hij luisterde oprecht naar alles wat ik te vertellen had. Het was duidelijk dat we elkaar leuk vonden en al snel werden we verliefd op elkaar."

Tijdens hun relatie begonnen Liana en Alex samen te werken. Eerst op het eigen schip van Alex en nu op het schip van de baas van Alex. "Omdat Alex vorig jaar een goed bod voor zijn schip kreeg, verkocht hij 'm. Nu werkt hij in loondienst en verhuur ik mezelf als zzp'er aan zijn baas. Een goede combinatie vinden wij, want zo kunnen we alsnog elke dag samenwerken en bij ons zontje Oliver zijn."

Wal en schip

"De komst van Oliver, een jaar geleden, was een grote verandering in ons leven, maar niet meer dan bij andere jonge ouders. Het fijne aan het werken op een schip is dat je je huis meeneemt. Veel mensen verbazen zich daarover, maar wij hebben aan boord een volledig afgebouwde woning met een badkamer, keuken, woonkamer en twee slaapkamers. Eigenlijk is het net zo luxe als ons huis aan wal. Hierdoor is het voor ons helemaal niet lastig om Oliver mee aan boord te nemen. Hij heeft zijn eigen kamer met al z'n spulletjes."

Iedere twee weken werken, wonen en leven Liana en haar gezin dag en nacht op een groot ankerschip van 110 meter lang. De andere twee weken wonen ze aan wal en hebben ze vrij.

"Op het schip wisselen Alex en ik elkaar af wat betreft werk en de zorg over Oliver. Zo ben ik overdag met Oliver en bestuurt Alex het schip. 's Avonds neem ik soms het stuur over en is Alex weer bij Oliver. Dit wisselen we trouwens ook af met onze stuurman. Als schipper moet je genoeg rusttijden inbouwen, dus het is niet zo dat we de hele dag alleen maar aan het stuur staan. Onze vracht wordt ingeladen via verschillende pijpen. Eenmaal op de bestemming zorgen de

matrozen voor het laden en lossen. Hierdoor hoef ik meestal geen zware dingen te tillen en valt het fysieke gedeelte van het werk reuze mee. Waar ik soms wel tegenaan loop, is dat anderen denken dat ik alleen maar 'de vrouw van' ben. Dan zoekt een bedrijf bijvoorbeeld contact met mij en vragen ze naar Alex, omdat veel mensen ervan uitgaan dat ik geen idee heb waarover het gaat. Zelf moet ik er altijd wel om lachen. Vooral als ik dan een heel technisch verhaal begin en zij me compleet verbaasd aanhoren..."

Goed plannen

Doordat Liana en Alex 24/7 varen, zijn ze nooit op dezelfde plek. En vaak weten ze pas een dag van tevoren waar ze naartoe moeten. "Dan worden we bijvoorbeeld gebeld of we in het zuiden van het land een lading kunnen ophalen en die de volgende dag weer ergens anders kunnen afleveren. Het is de afwisseling die het werk zo leuk maakt voor mij. Geen dag is hetzelfde en als ik 's ochtends wakker word, moet ik vaak eerst even kijken waar we precies zijn. Wat soms ook wel weer eens

'Als ik 's ochtends wakker word, moet ik vaak eerst even kijken waar we precies zijn. Die afwisseling is leuk'

onhandig is, want laatst was Oliver ziek en toen kon ik niet zo makkelijk met hem naar de huisarts. Gelukkig bleven we op die dag bij dezelfde plaats, dus toen kon ik even snel met hem per Uber naar een huisarts in die plaats. Maar meestal zijn we op onszelf aangewezen. En dat betekent dat ik voordat we aan boord gaan alles goed moet plannen en genoeg luiers, eten en verzorgingsproducten moet meenemen." In tegenstelling tot andere schippersfamilies zijn Liana en Alex niet van plan om Oliver later naar een schippersinternaat te sturen. "Het zal vast een goede school zijn, maar wij bieden Oliver liever een stabiel thuis. Hij hoort bij ons, dus als hij vier is en naar school moet, zal ik met hem aan wal gaan wonen. Het varen zal ik wel gaan missen, maar in de vakanties gaan Oliver en ik alsnog gezellig mee aan boord. Alex zal dan om de twee weken blijven varen. Voor ons geen probleem, want we zijn wel wat gewend. Bovendien: na die twee weken is Alex weer twee weken thuis. Wij denken dat het voor Oliver beter is als hij een vaste woonplek met mij krijgt, zodat hij altijd op zijn ouders terug kan vallen."

Binnenvaart-influencer

Voor meer bekendheid over het beroep van schipper, vlogt Liana regelmatig over haar leven. "Ik merk vaak dat mensen niet weten wat mijn werk inhoudt. Of dat ze denken dat ik een schippersvrouw ben. Ik heb zo'n hekel aan dat woord. Het impliceert dat ik alleen maar getrouwd ben met een schipper en het werk zelf niet doe. Het bijzondere is dat ik buiten de scheepvaartwereld veel leuke reacties krijg. De vele volgers die ik heb, vinden het superleuk als ik laat zien hoe ik ons schip bestuur of hoe we een lading afleveren. Binnen de scheepvaart is niet iedereen enthousiast over mijn werk als binnenvaart-influencer. Omdat ik niet uit een schippersfamilie kom, vinden sommigen dat ik er nog steeds niet bij hoor. Jammer, maar ik kan er niet wakker van liggen. Ik weet wat ik kan, dat ik echt een schipper ben en daar ben ik trots op." ♥

Meer weten over Liana? Ga naar [Ontdekdebinnenvaart.nl](https://ontdekdebinnenvaart.nl) of volg Liana op Instagram via [@liengibarjan](https://www.instagram.com/liengibarjan)

Liana op het dek van het binnenvaartschip.



Zoontje Oliver (1) vaart gezellig mee met zijn ouders. "We werken twee weken aan boord. Daarna zijn we twee weken vrij en wonen we aan de wal."

Liana's vlogs worden enthousiast ontvangen. "Mijn volgers vinden het superleuk als ik laat zien hoe we een lading afleveren."



Met haar man Alex: "Hij zag mij meteen als volwaardig schipper."

